

Det samme gælder for den kompensation, der opnås ved, at danske patentagenter efter en ratifikation kan optræde direkte over for Den europæiske Patentmyndighed. Ansøgninger til denne myndighed vil i praksis udelukkende hidrøre fra danske patentansøgere. I 1978 blev der indleveret 19 og i 1979 32 ansøgninger fra danske ansøgere. I perioden 14. maj til 15. oktober 1980, hvor 18 måneders offentliggørelserne omfatter alle tekniske områder, er der offentliggjort 21 ansøgninger af dansk oprindelse. For størsteparten af disse ansøgninger gælder det, at danske patentagenter har bistået ved udarbejdelsen og indleveringen. Dette antal vil selv med en væsentlig forøgelse begribeligvis ikke kunne bidrage afgørende til at kompensere for en nedgang på 4000 nationale danske ansøgninger og vil heller ikke påvirke valutaindtjeningen i nævneværdig grad.

En anden kompensationsmulighed er overvågning og rådgivning samt oversættelsesarbejde for dansk erhvervsliv i forbindelse med offentliggjorte europæiske og fællesskabspatentansøgninger og udstedte patenter. Denne opgave varetager Patentagentforeningens medlemmer imidlertid allerede nu, for så vidt angår europæiske patenter, og mulighederne for udvidelse af dette arbejde beror væsentligst på erhvervslivets interesse heri. En sådan arbejdsforøgelse vil heller ikke påvirke valutaindførslen. Patentagentforeningen har også noteret sig, at den daværende handelsminister under folketingsdebatten i 1978 gav udtryk for, at en del af dette arbejde kunne varetages af patentdirektoratets serviceafdeling.

B. Lovforslagets indhold

6. Tidligere udtalelser

I tidligere skrivelser, herunder især skrivelser af 2. januar 1978 til folketingets erhvervsudvalg, har Patentagentforeningen fremdraget nogle uoverensstemmelser mellem konventionsteksterne og lovforslagets tekst samt nogle mangler ved lovforslaget, som der ikke er blevet rådet bod på, hverken ved de i 1978 foretagne lovændringer eller ved det nu fremsatte lovforslag.

Foreningen skal her henvide til Fællesskabets Patentkonvention, Artikel 29 c og Artikel 32, som ikke er i overensstemmelse med patentlovens § 3, og henstiller, at det påny

overvejes, om en harmonisering ikke burde foretages for at udelukke enhver fortolkningsvivi. Det findes endvidere påkrævet nedenfor at uddybe foreningens synspunkter vedrørende omvendt bevisbyrde.

7. Omvendt bevisbyrde

Der savnes i notatet vedrørende problemet omvendt bevisbyrde kommentarer, som kunne tjene til vejledning for folketing, domstole, advokater, patentagenter og patenthavere.

I lovforslagets § 92 fastslås det, at bestemmelserne i Fællesskabets Patentkonvention gælder her i landet for fællesskabspatenter og ansøgninger om sådanne patenter.

I Fællesskabets Patentkonvention, Artikel 75, hedder det:

1. Angår fællesskabspatentet en fremgangsmåde til fremstilling af et nyt produkt, betragtes samme produkt, når det er fremstillet af en anden person end patenthaveren, som fremstillet ved den patenterede fremgangsmåde, medmindre det modsatte bevises.
2. I forbindelse med bevisførelsen for det modsatte skal sagsøgte berettigede interesse i at beskytte sine fabrikations- og forretningshemmeligheder tilgodeses.

Man må frygte, at den tilbageholdenhed, domstolene har udvist ved at benytte en sådan eller lignende regel ud fra de almindelige ikke-lovbestemte bevisbyrder, når der er tale om nationale danske patenter, vil forstærkes, hvis man ved en lovændring indfører en regel om omvendt bevisbyrde for fællesskabspatenter uden at tilkendegive, om den også skal gælde for nationale patenter.

Patentagentforeningen henstiller meget kraftigt, at dette spørgsmål, nu hvor der er lejlighed til det, tages op til realistetsbehandling, således at det undgås, at lovens manglende klarhed vil give anledning til langvarige kostbare procedurer gennem flere instanser for at få fastslået, at der på dette punkt ikke skal gælde andre regler for nationale patenter end for fællesskabspatenter.

Det bør naturligvis i bemærkningerne til lovforslaget klargøres, at kodificering af reglen om omvendt bevisbyrde i den specielle situation ikke berettiger til den modsætningslutning, at domstolene herefter i andre sager vedrørende industriel ejendomsret, der ikke